

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce

Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Bc. Lucie BALOUŠOVÁ

Obor: ČJ - FJ

**Název práce v českém jazyce: Dvojitá poetika autorského divadla: Semafor
a Studio Ypsilon**

**Název práce v anglickém jazyce: Two poetics of authors theatre: Semafor and
Studio Ypsilon**

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Smrčka, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Ina Píšová

Diplomová práce Lucie Baloušové je svojí povahou prací komparativní, kladoucí si za cíl srovnání poetiky původních textů dvou předních českých divadel malých forem. Autorka prokázala schopnost téma koncepčně rozvážit a množství materiálu rozpracovat do přesvědčivé, komplexní struktury: Vychází od vývoje repertoáru daných divadel od jejich počátků do současnosti (kap. 3 a 4), v nichž mimo jiné sleduje inspirační zdroje obou poetik. Ačkoliv je tato část svojí povahou spíše deskriptivní, obsahuje řadu zajímavých postřehů (autorka si kupříkladu všímá podobnosti divadla Ypsilon se středověkým divadlem, v němž jedna osoba plní roli autora, režiséra a herce).

V 5. kapitole, kterou považuji za nejhodnotnější část práce, přistupuje Lucie Baloušová k systematickému srovnání obou poetik podle jejich jednotlivých aspektů. Zde analyzuje kompozici, typ tvůrčí metody, výstavbu dialogů, literární prostředky, scénografii či užití hudebního doprovodu. Prokazuje při tom jak interpretační citlivost, tak schopnost formulovat obecné teze opírající se o pečlivé čtení. Zde si například všímá, že obě poetiky pracují s principem otevřeného díla, jehož formujícím faktorem jsou nejen diváci a jejich reakce během představení, ale i kolektivní improvizace během zkoušek i samotného představení. Konstatuje také, že obě autorské osobnosti, Jiří Suchý i Jan Schmidt, usilují o syntetické divadlo (hudba, činohra, tanec), v němž hraje výraznou roli písňový text, mnohdy nacházející svůj inspirační zdroj v českém básnictví.

Velmi oceňuji nadstandardní rozsah i množství pramenů, zejména využití video- a audiofondů Divadelního ústavu AV, stejně jako ústní rozhovory s klíčovými protagonisty obou divadel, Jiřím Suchým a Janem Schmidtem. Diplomantka se s úspěchem zvládla vyrovnat i s nedostatkem sekundární literatury k divadlu Semafor.

Navzdory místy až zbytečně deskriptivnímu výkladu je práce po formální stránce v pořádku, vyznačuje se přehledným členěním a minimem gramatických a typografických chyb.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a k rozpravě navrhuji následující témata:

- Srovnávaná divadla kulminovala v odlišné době, Semafor v 60. letech a Ypsilon v 80. a 90. letech, tedy ve značně odlišném kulturně-politickém klimatu. Na jakých rovinách komparace se tento rozdílný kontext promítá nejvýrazněji?
- Jaké postupy či prvky obou poetik se projeví jako nejvíce nadčasové a z jakého důvodu?
- Diplomantka vřadila do svého rozboru materiály z ústního rozhovoru s Jiřím Suchým a Janem Schmidtem. Jaké jsou největší přínosy a rizika orální historie jako historiografické metody?

V Praze dne

.....

Podpis